Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

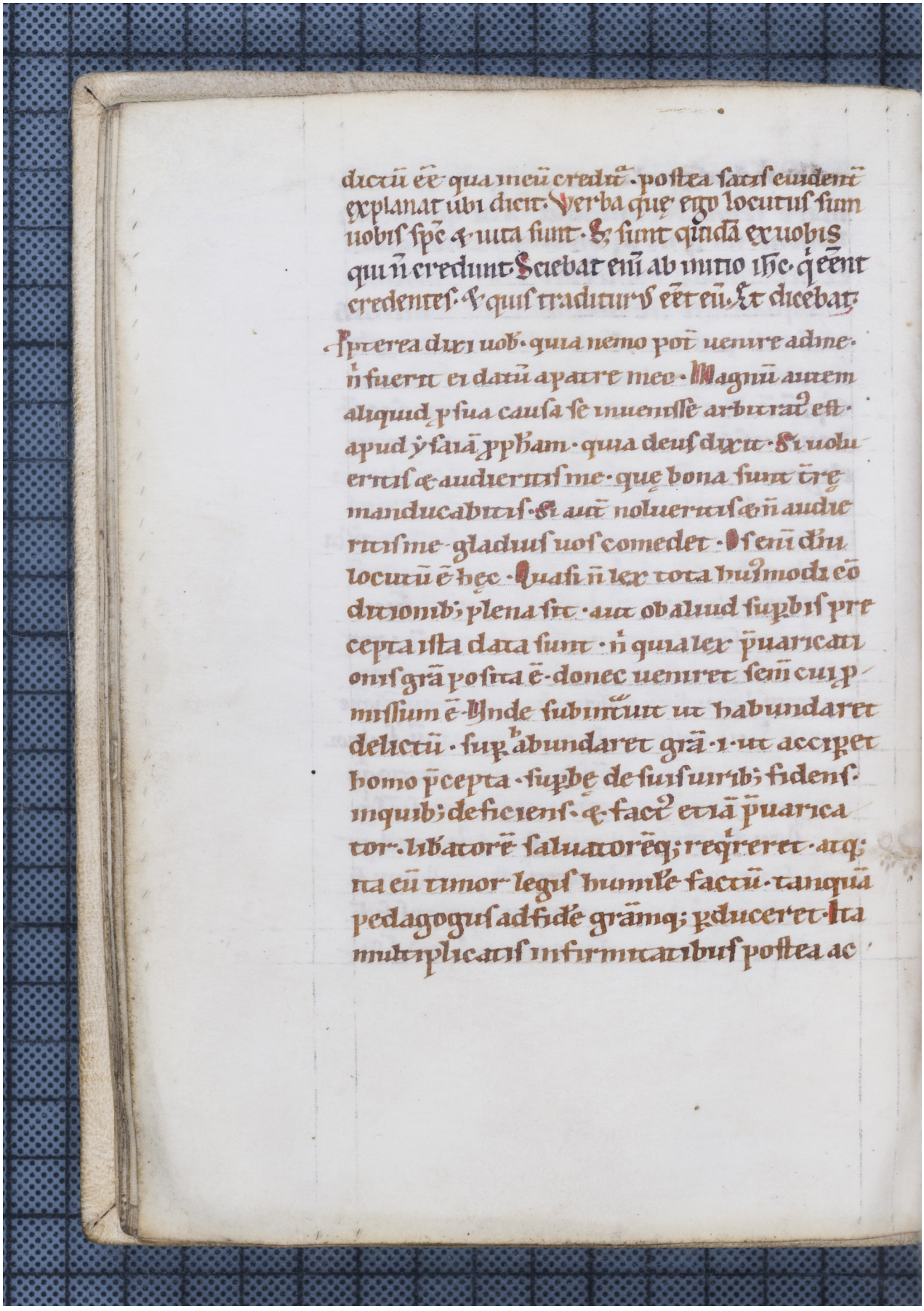

dictū ēē qua in eū credit̄. postea satis euident̄
explanat ubi dicit. Verba quę ego locutus sum
uobis spc̄ & uita sunt. Sz sunt quidā ex uobis
qui n̄ credunt. Sciebat enī ab initio ihc. q̄ eēnt
credentes. & quis traditurus eēt eū. Et dicebat.

Propterea dixi uob. quia nemo pot̄ uenire ad me.
n̄ fuerit ei datū a patre meo. Magnū autem
aliquid p̄ sua causa se inuenisse arbitrat̄ est.
apud ysaiā pp̄ham. quia deus dixit. Si uolu
eritis & audieritis me. quę bona sunt t̄rę
manducabitis. Si aut̄ noluerit̄is & n̄ audie
ritis me. gladius uos comedet. Os enī d̄ni
locutū ē hęc. Quasi n̄ lex tota huiusmodi cō
ditionib; plena sit. aut ob aliud sup̄bis pre
cepta ista data sunt. n̄ quia lex p̄uaricati
onis grā posita ē. donec ueniret sem̄ cui p̄
missum ē. Unde subintrauit ut habundaret
delictū. sup̄ habundaret grā. i. ut acciperet
homo p̄cepta. sup̄bę de suis uirib; fidens.
in quib; deficiens. & fact̄ etiā p̄uarica
tor. liberatorē saluatorēq; reqireret. atq;
ita eū timor legis humile factū. tanquā
pedagogus ad fidē grāmq; p̄duceret. Ita
multiplicatis infirmitatibus postea ac